> Bo wy, bracia, zostaliście powołani do wolności, tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale z miłości służcie jedni drugim.
>
> *— Galacjan 5:13*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: pragnienie, wolnosc, pokora, miłość, służba

Interpretacja:
Werset *Galacjan 5:13* mówi o znaczeniu wolności w naszym życiu oraz o tym, jak możemy ją wykorzystać, by służyć innym. Jako chrześcijanie wierzymy, że Bóg powołał nas do wolności i obdarzył zdolnością dokonywania własnych wyborów; nie oznacza to jednak, że powinniśmy traktować wolność jako pretekst do realizacji własnych, egoistycznych pragnień.

Apostoł *Paweł* skierował te słowa do wspólnoty wierzących w Galacji, aby przypomnieć im, że choć jesteśmy wolni, nasza wolność musi zawsze kierować się miłością do bliźniego. Mamy wykorzystywać wolność do służby innym, zamiast skupiać się na zaspokajaniu własnych potrzeb i pragnień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Mówię więc: Postępujcie w Duchu, a nie spełnicie pożądania ciała.
>
> *— Galacjan 5:16*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: pragnienie, grzech, Duch

Interpretacja:
Werset z Listu do *Galacjan 5:16* należy do najbardziej znanych w Biblii, gdyż skłania nas do refleksji nad wewnętrzną walką, jaką wszyscy toczymy: między czynieniem tego, co słuszne, a uleganiem podszeptom naszych ziemskich pragnień. W tym kontekście apostoł *Paweł* wzywa nas do życia według Ducha – co oznacza, że powinniśmy kierować się Bożymi naukami i pozwalać Jego boskiej obecności prowadzić nas w codziennym życiu.

Postępowanie według ciała

Aby lepiej zrozumieć ten fragment, musimy najpierw zdefiniować, co oznacza pojęcie *„ciała”*. W Biblii termin ten odnosi się do zachowań i postaw niezgodnych z Bożą wolą. Innymi słowy, *„ciało”* obejmuje wszystko to, co oddala nas od Bożego dobra i prowadzi ku naszym najbardziej egoistycznym i grzesznym pragnieniom.

Postępowanie według Ducha

Z drugiej strony *„Duch”* symbolizuje obecność Boga w naszym życiu; daje nam On siłę, by czynić to, co słuszne, i opierać się pragnieniom ciała. Życie według Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań, poszukiwanie Jego woli dla naszego życia oraz pozwolenie, by Jego miłość nas wypełniała i prowadziła. Paweł zachęca nas, byśmy *„postępowali według Ducha”*, co oznacza życie w Bożej obecności i pozwolenie, by Jego łaska nas kierowała i umacniała. Z kolei, gdy pozwalamy, by ziemskie pragnienia rządziły naszymi czynami, „zaspokajamy żądze ciała”. Podążanie za ciałem zawsze prowadzi do grzechu i oddzielenia od Boga, podczas gdy życie według Ducha prowadzi do życia wiecznego i głębszej relacji z Nim.

Warto zauważyć, że postępowanie według Ducha nie jest łatwe, ponieważ pokusy nieustannie towarzyszą nam w życiu. Musimy jednak pamiętać, że Bóg dał nam zdolność opierania się pokusom i dokonywania właściwych wyborów. Co więcej, obecność Ducha w nas umacnia nas i uzdalnia do przezwyciężenia wszelkich pokus, jakie możemy napotkać

na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bracia, jeśli przydarzy się komuś jakiś upadek, wy, którzy jesteście duchowi, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony.
>
> *— Galacjan 6:1*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: pragnienie, nawrócenie, grzech, pokusa

Interpretacja:
Życie chrześcijańskie nie jest łatwe. Choć jesteśmy powołani do dążenia do świętości i wierności Bogu, zdajemy sobie sprawę, że pozostajemy niedoskonałymi ludźmi, zmagającymi się z pokusą grzechu. Dlatego Pismo Święte wielokrotnie wzywa nas do troski o siebie nawzajem w wierze oraz do upominania tych, którzy pobłądzili.

Jedno z takich wezwań znajdujemy w *Galacjan 6:1*, gdzie jesteśmy zachęcani, by z duchem łagodności przywracać na właściwą drogę brata lub siostrę *w Chrystusie*.

Wezwanie do przywrócenia na właściwą drogę

Apostoł Paweł pisze do Galatów, pragnąc umocnić ich wiarę i skorygować pewne błędy, które wkradły się do ich wspólnoty chrześcijańskiej. W tym kontekście werset z *Galacjan 6:1* stanowi kontynuację nauczania o konieczności wzajemnego wspierania się w wierze oraz unikania pychy czy zarozumiałości.

Werset ten rozpoczyna się od zwrócenia się do braci w Chrystusie jako do *„duchowych”*, co sugeruje, że zostali oni zbawieni przez Bożą łaskę i przemienieni przez Jego Ducha. To właśnie tym osobom powierzono zadanie przywracania na właściwą drogę tych, którzy ulegli błędowi.

Przywracanie z łagodnością

Wezwanie do przywrócenia brata lub siostry w wierze nie oznacza koniecznie potępienia czy ukarania osoby błądzącej. Przeciwnie – dzieło to musi być podejmowane w duchu łagodności. Oznacza to podchodzenie do drugiego człowieka z pokorą i miłością, przy jednoczesnym pamiętaniu, że wszyscy jesteśmy podatni na grzech i potrzebujemy Bożej łaski, by przezwyciężać własne słabości.

Zatem celem tego działania nie jest poniżenie czy zawstydzenie brata lub siostry, którzy zgrzeszyli, lecz raczej doprowadzenie ich do szczerego wyznania win i nawrócenia, aby mogli na nowo doświadczyć Bożej łaski przywracającej do wspólnoty.

Uleganie pokusie grzechu

Galacjan 6:1 kończy się ważnym ostrzeżeniem: *„uważając każdy na samego siebie, abyś i ty nie był kuszony”*. Słowa te przypominają nam, że również my możemy ulec pokusie i popełnić błąd.

Dlatego, podejmując się zadania przywracania brata na właściwą drogę, musimy czynić to ze świadomością własnej słabości i możliwości upadku. Pomoże nam to zachować współczucie, cierpliwość i pokorę w naszych działaniach. Co więcej, uświadomienie sobie własnej słabości skłoni nas do jeszcze większej staranności w strzeżeniu naszej wiary, unikaniu pokus i trwaniu w Bożej łasce.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zawarłem przymierze ze swoimi oczami; jak mógłbym więc myśleć o pannie?
>
> *— Hioba 31:1*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: pragnienie, przymierze, samokontrola, seksualność, myslec

Interpretacja:
Hioba 31:1 ukazuje przemyślenia *Hioba* na temat konieczności zachowania czystości spojrzenia. Hiob mówi o przymierzu, jakie zawarł ze swoimi oczami, pytając, jak mógłby patrzeć z pożądaniem na młodą kobietę. Fragment ten uczy nas, jak ważne jest postępowanie zgodne z zasadami moralnymi oraz unikanie pokus, które mogłyby naruszyć naszą prawość.

Co oznacza „zawarcie przymierza ze swoimi oczami”?

Wyrażenie „zawarcie przymierza ze swoimi oczami” oznacza osobiste postanowienie unikania złych lub niestosownych spojrzeń, które mogłyby prowadzić do grzesznych myśli czy czynów. Innymi słowy, chodzi o panowanie nad własnymi instynktami i pragnieniami, aby nie ulec pokusie.

Dlaczego ważne jest zachowanie czystości spojrzenia?

Zachowanie czystości spojrzenia jest istotne, ponieważ oczy stanowią bramę do naszego serca i umysłu. To, co widzimy, wpływa na nasze myśli i czyny; można zatem powiedzieć, że oczy odzwierciedlają nasze wnętrze. Jeśli karmimy wzrok niemoralnymi lub grzesznymi obrazami, ryzykujemy splamienie serca i oddalenie się od Bożej woli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko mi wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne. Wszystko mi wolno, ale ja nie dam się niczemu zniewolić.
>
> *— I Koryntian 6:12*

Książka: Nowy Testament / I Koryntian
Tematy: pragnienie, uzależnienie, wolnosc, życie, sprawiedliwosc

Interpretacja:
I Koryntian 6:12 zawiera interesujące stwierdzenie na temat wolności *w Chrystusie*. To prawda, że jako dzieci Boże mamy swobodę podejmowania decyzji i czynienia tego, czego pragniemy. Nie oznacza to jednak, że nasze działania są pozbawione konsekwencji. Werset ten wskazuje, że choć pewne rzeczy mogą być dozwolone, niekoniecznie są dla nas korzystne czy budujące.

Co to znaczy, że nie wszystko służy naszemu dobru?

Słowo *„pożyteczne”* odnosi się do tego, co jest właściwe lub stosowne w danych okolicznościach. Innymi słowy, nie wszystko, co dozwolone czy zgodne z prawem, jest dla nas najlepszym wyborem. Biblia uczy nas, byśmy zabiegali o dobro i budowanie innych; nasze decyzje i wybory powinny odzwierciedlać to zaangażowanie w chrześcijańską miłość i wspólnotę.

Co to znaczy, że nic nie powinno mną zawładnąć?

Apostoł Paweł ostrzega nas, byśmy uważali, aby nasze decyzje w żaden sposób nami nie kierowały ani nas nie zniewalały. Jesteśmy wolni w swoim życiu, jednak musimy zawsze pamiętać o konsekwencjach naszych decyzji i czynów.

Wolność w Chrystusie nie oznacza robienia tego, na co mamy ochotę, bez względu na konsekwencje. Oznacza raczej, że mamy swobodę dążenia do tego, co korzystne i budujące – zarówno dla nas samych, jak i dla innych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć.
>
> *— I Piotra 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: pragnienie, diabel, przezwyciezanie, prześladowanie

Interpretacja:
W swoim pierwszym liście do chrześcijan apostoł *Piotr* pisał, że powinni oni zachować czujność i trzeźwość umysłu, ponieważ diabeł krąży wokół niczym ryczący lew, szukając kogoś, kogo mógłby pożreć. Słowa te stanowią ostrzeżenie dla wierzących, by nie ulegali pokusom i podstępom Złego. Podkreślają one również fakt, że toczymy nieustanną walkę z siłami zła.

Zachowaj trzeźwość umysłu

Wezwanie do trzeźwości oznacza, że chrześcijanie nie powinni ulegać wpływom światowych namiętności i pragnień, lecz żyć zgodnie z chrześcijańskimi wartościami i zasadami. Trzeźwość wiąże się także z czujnością wobec pokus diabła i niepozwalaniem, by wzięły one nad nami górę. Musimy strzec naszych umysłów i myśli, unikając sytuacji czy osób, które odciągają nas od Bożej woli.

Czujność

Wezwanie do czujności oznacza nieustanne baczenie na siebie i chronienie się przed negatywnymi wpływami świata oraz diabła. Musimy wystrzegać się pokus, światowych poglądów i sytuacji, które mogłyby zagrozić naszej wierze. Czujność wiąże się również z

nieustanną modlitwą oraz ciągłym szukaniem Bożego prowadzenia i ochrony.

Wróg

Piotr opisuje diabła jako ryczącego lwa, szukającego kogoś, kogo mógłby pożreć. Obraz ten ukazuje dzikość wroga oraz jego determinację, by zniszczyć naszą wiarę i sprowadzić nas na drogę grzechu. Należy jednak pamiętać, że choć diabeł może być potężny, nasz Bóg jest wszechmocny i zawsze przy nas trwa. Jeśli Mu zaufamy i będziemy szukać Jego pomocy, zdołamy oprzeć się każdej pokusie pochodzącej od Złego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Taka jest bowiem wola Boga, wasze uświęcenie, żebyście powstrzymywali się od nierządu; Aby każdy z was umiał utrzymać swoje naczynie w świętości i poszanowaniu; Nie w namiętności żądzy jak poganie, którzy nie znają Boga.
>
> *— I Tesaloniczan 4:3-5*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: pragnienie, ciało, Świętość, samokontrola, seksualność

Interpretacja:
I Tesaloniczan 4:3-5 – mówią nam o Bożej woli względem naszego życia: *o naszym uświęceniu*. Naszym głównym zadaniem jako chrześcijan jest zbliżanie się do Boga i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom. W tym kontekście staje się jasne, że odwrócenie się od niemoralności seksualnej stanowi kluczowy element tego procesu.

Zanim omówimy, w jaki sposób wersety te mogą nam pomóc w codziennym życiu, należy wyjaśnić, co rozumie się przez niemoralność seksualną. Termin ten odnosi się do wszelkich kontaktów seksualnych poza małżeństwem – czy to między osobami niebędącymi w związku małżeńskim, czy też w sytuacji, gdy jeden z małżonków dopuszcza się niewierności.

Bóg nie aprobuje tego rodzaju zachowań, gdyż Jego zamysłem jest, aby relacje seksualne odbywały się wyłącznie w ramach małżeństwa. Dlatego jesteśmy wezwani do tego, by wystrzegać się takich postępków i zachować czystość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Korzeniem bowiem wszelkiego zła jest miłość do pieniędzy; niektórzy, pragnąc ich, zboczyli z drogi wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.
>
> *— I Tymoteusza 6:10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: pragnienie, zlo, wiara, chciwość, bożki, pieniądze

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 6:10* stanowi ważne przypomnienie, że umiłowanie pieniędzy może być źródłem wszelkiego zła. Pragnienie gromadzenia bogactwa i władzy może prowadzić do chciwości oraz nieetycznych wyborów życiowych, skutkując utratą wyznawanych wartości i wiary.

Biblia uczy nas, że pieniądze same w sobie nie są złe, jednak ich umiłowanie może stać się przeszkodą w relacji z Bogiem i w osiągnięciu prawdziwego szczęścia. W dzisiejszym

świecie łatwo ulec fascynacji dobrobytem i gromadzeniem majątku, co jednak ostatecznie może przynieść więcej cierpienia niż satysfakcji.

Oddalenie się od wiary

Gdy koncentrujemy się na pieniądzach i gromadzeniu bogactwa, tracimy z oczu cel naszego życia. Możemy oddalić się od wartości wewnętrznych, które są kluczowe dla prowadzenia wartościowego i udanego życia – zarówno w relacji z Bogiem, jak i z innymi ludźmi. Biblia uczy nas zachowywania równowagi i przestrzega, by pogoń za bogactwem nie odciągała nas od wiary.

Cierpienie i konsekwencje

Umiłowanie pieniędzy może sprowadzić na nas wiele negatywnych konsekwencji. Niektórzy mogą popaść w długi lub ulec chciwości i zachłanności, podczas gdy inni mogą ulec pokusie korupcji i nieetycznych zachowań. Takie postępowanie może wiązać się z poważnymi następstwami, w tym z problemami prawnymi, kłopotami ze zdrowiem psychicznym i emocjonalnym oraz utratą uczciwości moralnej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie.
>
> *— II Piotra 1:4*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: pragnienie, obietnice, nagroda, świat

Interpretacja:

II Piotra 1:4 ukazuje wielkość obietnic, które Bóg nam dał – obietnic mających na celu uczynienie nas uczestnikami Jego boskiej natury. Obietnica ta stanowi bezcenny skarb i wiąże się z głęboką odpowiedzialnością dla tych, którzy starają się podążać *za naukami Chrystusa* i trwać w wierności wobec Niego.

Cenne i wielkie obietnice

Apostoł *Piotr* mówi o wspaniałych obietnicach danych nam przez Boga – obietnicach, które są kluczem do stania się uczestnikami Jego boskiej natury. Obejmują one przebaczenie grzechów, życie wieczne, pocieszenie w chwilach utrapienia, wewnętrzny pokój oraz Bożą obecność w naszej codzienności. Każdy z tych darów jest bezcenny i pomaga nam umacniać się w wierze chrześcijańskiej.

Ucieczka przed zepsuciem pożądania

Świat pełen jest zepsucia, pokus i nieokiełznanych namiętności, które mogą sprowadzić nas na manowce. Jednak w tym wersecie Piotr wzywa nas, byśmy uciekali od wszystkiego, co niszczy nasze dusze i oddala nas od Bożej obecności.

Boska natura

Stanie się uczestnikami boskiej natury to cel, który może wydawać się nieosiągalny, a jednak Piotr zachęca nas, byśmy do niego dążyli. Boska natura objawia się w samej istocie Boga – w Jego miłości, miłosierdziu i sprawiedliwości. Aby to osiągnąć, musimy jednak odnawiać swój umysł, prowadzić święte życie i starać się coraz bardziej upodabniać *do Jezusa*. Tylko w ten sposób możemy ukazywać boską naturę w naszym życiu i stawać się narzędziami Jego Królestwa na ziemi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uciekaj też od młodzieńczych pożądliwości, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.
>
> *— II Tymoteusza 2:22*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: pragnienie, zlo, wiara, miłość, sprawiedliwosc, pokusa

Interpretacja:
Biblia zawiera wiele przykazań, których przestrzeganie pozwala nam prowadzić pełne życie *w Chrystusie*, jednak to konkretne przykazanie koncentruje się na młodych ludziach i ich namiętnościach. Werset ten wzywa nas, byśmy uciekali od młodzieńczych namiętności – czyli naszych światowych pragnień – i dążyli do Boga, krocząc drogą sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju.

Ucieczka od młodzieńczych namiętności

Młodzieńcze namiętności to te, które popychają nas do szukania natychmiastowej gratyfikacji i realizacji egoistycznych marzeń bez względu na konsekwencje. Dlatego właśnie apostoł *Paweł* nakazuje nam od nich uciekać. Nasze namiętności mogą sprowadzić nas na drogę, która nie daje ani pokoju, ani szczęścia; jeśli jednak się od nich odwrócimy, możemy odnaleźć prawdziwą wolność w Chrystusie.

Dążenie do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju

Zamiast podążać za własnymi namiętnościami, musimy skupić się na podążaniu za Bogiem poprzez sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój. Sprawiedliwość wzywa nas do uczciwości i rzetelności we wszelkich działaniach oraz do ciągłego dążenia do tego, co słuszne. Wiara to ufność Bogu i Jego planowi dla naszego życia, natomiast miłość oznacza miłość do Boga i bliźniego. Pokój to pokój Chrystusa obecny w naszym życiu.

Wzywanie Pana

W *II Tymoteusza 2:22* czytamy, że mamy czynić to wszystko wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystym sercem. Oznacza to, że powinniśmy trwać we wspólnocie z ludźmi, którzy szukają Boga i starają się żyć zgodnie z Jego Słowem. Modlitwa i uwielbienie są kluczowe dla wzrostu naszej wiary oraz dla życia w jedności z Bogiem i innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: Jestem kuszony przez Boga. Bóg bowiem nie może być kuszony do złego ani sam nikogo nie kusi.
>
> *— Jakuba 1:13*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: pragnienie, pokusa, zrozumienie

Interpretacja:
Mówiąc o pokusie, mamy na myśli uczucie lub pragnienie zrobienia czegoś, o czym wiemy, że jest złe. To pewnego rodzaju wewnętrzny konflikt między dążeniem do czynienia tego, co słuszne, a chwilową satysfakcją, jaką może przynieść postąpienie niewłaściwie.

W *Jakuba 1:13* przypomniano nam, że Bóg nie ponosi odpowiedzialności za nasze pokusy. On sam nie ulega pokusie ani nikogo nie kusi do czynienia zła. Pokusa pochodzi od nieprzyjaciela naszych dusz oraz z naszych własnych, cielesnych pragnień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pożądacie, a nie macie, zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć. Toczycie wojny i walki, a nie macie, bo nie prosicie.
>
> *— Jakuba 4:2*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: pragnienie, Modlitwa, grzech

Interpretacja:
Werset ten jest niewątpliwie wezwaniem do zatrzymania się, refleksji i oceny naszych prawdziwych życiowych motywacji. Ostatecznie zachęca nas on do poddania w wątpliwość naszych najgłębszych pragnień i do wnikliwego przyjrzenia się własnym sercom.

Pierwszymi kwestiami, na które zwraca uwagę ten werset, są chciwość, zazdrość i nadmierne pragnienia. Wszyscy potrafimy czegoś pragnąć, jednak fragment ten przypomina nam, że czym innym jest koncentrowanie wysiłków na realizacji naszych dążeń, a czym innym – stanie się ich niewolnikiem. Zamiast szukać spełnienia w Bogu, często próbujemy odnaleźć je w dobrach materialnych, sukcesie zawodowym czy relacjach z innymi ludźmi. Skupiamy wówczas myśli na sprawach doczesnych, ziemskim bogactwie czy osiągnięciu określonego statusu społecznego, zaniedbując jednocześnie naszą relację z Bogiem.

Jeszcze większe niebezpieczeństwo wiąże się z zazdrością; pojawia się ona, gdy dostrzegamy, że ktoś inny posiada coś, czego nam brakuje. Zamiast cieszyć się z cudzych osiągnięć, skupiamy się na pożądaniu cudzego majątku, pozycji społecznej czy relacji. Często zazdrość przybiera tak silną formę, że pragniemy tego, co ma druga osoba – posuwając się nawet do gotowości zdobycia tego drogą przemocy lub nielegalnych działań, takich jak morderstwo.

Kolejną kwestią podkreślaną w tym wersecie jest fakt, że choć pragniemy pewnych rzeczy i dążymy do ich zdobycia, nie otrzymujemy ich, ponieważ o nie nie prosimy. Skłania nas

to do refleksji nad prawdziwą naturą naszej relacji z Bogiem i sposobem, w jaki Go postrzegamy. Czy widzimy w Bogu sprzymierzeńca, czy wroga?

Zazwyczaj zwracamy się do Boga dopiero wtedy, gdy coś idzie nie tak lub gdy znajdujemy się w trudnej sytuacji. Rzadko znajdujemy czas na budowanie bliskiej relacji z Nim oraz na proszenie o Jego mądrość i prowadzenie w naszym życiu. Jednak gdy uczymy się budować bliższą więź z Bogiem, zaczynamy dostrzegać, że jest On naszym sprzymierzeńcem i wiernym towarzyszem w każdej chwili. Dzięki modlitwie i rozważaniu *Bożego Słowa* możemy znaleźć wskazówki oraz siłę potrzebną do walki z zazdrością i chciwością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdy mówili do was, że w czasach ostatecznych pojawią się szydercy, postępujący według własnych bezbożnych pożądliwości. Oni są tymi, którzy sami się odłączają, zmysłowi, niemający Ducha.
>
> *— Judy 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: pragnienie, Kościół, Duch, czasy ostateczne

Interpretacja:
List Judy to krótkie pismo autorstwa *Judy,* który przedstawia się jako *„sługa Jezusa Chrystusa”* i *„brat Jakuba” (Jud 1:1)*. Juda napisał ten list, aby ostrzec wierzących przed „pewnymi ludźmi, którzy potajemnie wkradli się” do wspólnot kościelnych (Jud 1:4).

Osoby te określane są mianem „bezbożnych”; zamieniły one „łaskę naszego Boga na rozpustę” i „wyparły się jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa” *(Jud 1:4)*. Juda wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem tych ludzi, którzy sprowadzają wierzących na

drogę fałszu. Werset 18. listu Judy stanowi część opisu tych osób i ich szkodliwego oddziaływania w czasach ostatecznych; autor mówi w nim o szydercach, którzy kierują się własnymi złymi pragnieniami.

Szydercy to ludzie, którzy wyśmiewają prawdę, wiarę i wartości chrześcijańskie. Są to osoby pozbawione bojaźni Bożej, dążące do zaszkodzenia prawdzie oraz tym, którzy ją wyznają. Co więcej, działają oni zgodnie z własnymi złymi pragnieniami – kierując się partykularnym interesem, zamiast żyć według chrześcijańskich wartości miłości, współczucia i sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zobaczyłem też, że wszelka praca i każde dobre dzieło wywołują tylko zazdrość jednego wobec drugiego. Także i to jest marnością i utrapieniem ducha.
>
> *— Kaznodziei 4:4*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: pragnienie, materializm, bliźni, praca

Interpretacja:
Kaznodziei 4:4 zachęca nas do refleksji nad naszymi uczuciami wobec innych i do uświadomienia sobie, że zazdrość prowadzi jedynie do marności i udręki ducha. Musimy nauczyć się doceniać własne zdolności i osiągnięcia, nie porównując się nieustannie do innych.

Co więcej, werset ten wzywa nas do okazywania współczucia otaczającym nas ludziom oraz do powstrzymania się od zazdrości wobec ich sukcesów i dokonań. Powinniśmy

cieszyć się szczęściem i osiągnięciami innych oraz wspierać się nawzajem w dążeniach i realizacji marzeń. Dzięki temu możemy budować społeczeństwo bardziej sprawiedliwe, harmonijne i równe.

Tekst ten zwraca uwagę na fakt, że ludzkie działania i umiejętności często wynikają z pragnienia osiągnięcia wyższego statusu niż inni. *Salomon* zauważył, że koło życia napędzane jest zazdrością i duchem rywalizacji. Pragnienie lepszego domu czy bardziej wytwornego ubioru – wszystko to wydawało się tak puste i niegodne człowieka stworzonego *na obraz i podobieństwo Boga*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.
>
> *— Kolosan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: pragnienie, nawrócenie, chciwość, bożki, materializm, grzech

Interpretacja:
Biblijny werset z Listu do *Kolosan 3:5*, mówiący o konieczności „uśmiercenia” w nas tego, co ziemskie, wzywa nas do refleksji nad potrzebą porzucenia postaw i zachowań niezgodnych z życiem według zasad chrześcijańskich.

Co oznacza określenie „to, co ziemskie”?

Pod tym pojęciem możemy rozumieć wszystko to, co skłania nas do czynów nieprzynoszących korzyści ani nam samym, ani otaczającemu nas światu – co oddala nas

od Boga i sprawia, że ulegamy pokusom, które sprowadzają nas na manowce. Werset ten wymienia konkretne postawy, którym możemy ulec, takie jak nieczystość seksualna, nieczystość serca, żądza, złe pragnienia czy chciwość. Warto pamiętać, że każdy z nas doskonale zdaje sobie sprawę z tego, jakie zachowania przeszkadzają nam w życiu zgodnym z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I będziecie mieć te frędzle, żebyście na nie spoglądali i przypominali sobie wszystkie przykazania PANA, aby je wypełnić, a nie podążali za własnym sercem i własnymi oczami, za którymi idąc, cudzołożylibyście.
>
> *— Liczb 15:39*

Książka: Stary Testament / Liczb
Tematy: pragnienie, prawo, posłuszeństwo, seksualność

Interpretacja:
W tym wersecie Bóg nakazuje Izraelitom noszenie frędzli u brzegów szat, co ma im nieustannie przypominać o zobowiązaniu do przestrzegania Bożych przykazań. Dzięki temu, ilekroć na siebie spoglądali, przypominali sobie o obowiązku posłuszeństwa Bogu, zamiast ulegać własnym, naturalnym skłonnościom, które mogłyby prowadzić ich do czynów niezgodnych z Bożą wolą.

Werset ten zachęca również nas, chrześcijan, do refleksji nad naszą relacją z Bogiem i sposobami jej umacniania. Każdy z nas ponosi odpowiedzialność za przestrzeganie Bożych przykazań oraz za pamięć o Jego miłości i obecności w naszym życiu. Powinniśmy

o tym pamiętać zawsze i wszędzie, aby wystrzegać się pokusy popadnięcia w grzech czy też ulegania własnym, naturalnym odruchom zamiast posłuszeństwa Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez cały dzień pożąda on zachłannie, a sprawiedliwy daje i nie szczędzi.
>
> *— Przysłów 21:26*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: pragnienie, dawanie, chciwość, materializm

Interpretacja:
Księga Przysłów jest jedną z najbardziej znanych i lubianych ksiąg Biblii. Znajdujemy w niej wiele cennych nauk, które pomagają nam zrozumieć mądrość i sprawiedliwość leżące u podstaw biblijnych zasad. Nie inaczej jest w przypadku wersetu z Księgi *Przysłów 21:26*, który skłania do refleksji nad chciwością i sprawiedliwością.

Człowiek chciwy pragnie nieustannie

Werset ten rozpoczyna się od opisu człowieka chciwego, który dąży do gromadzenia dóbr materialnych i jest gotów zrobić wszystko, by osiągnąć ten cel. Tekst mówi, że osoba ta nieustannie czegoś pożąda, co sugeruje brak wewnętrznego spokoju w dążeniu do coraz większego bogactwa. Ta obsesja na punkcie gromadzenia dóbr materialnych może stać się prawdziwą formą niewoli.

Kwestia chciwości nie jest w Biblii czymś nowym. W *Nowym Testamencie Jezus* naucza o daremności gromadzenia bogactw materialnych i o tym, jak rzeczy te odciągają nas od tego, co naprawdę istotne. W Ewangelii *Mateusza 6:24 Jezus* mówi: *„Nikt nie może dwom*

panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował, albo jednego będzie się trzymał, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”.

Sprawiedliwi dają bez wahania

Z drugiej strony werset ten mówi o ludziach sprawiedliwych. Taka osoba nie jest ani samolubna, ani chciwa; prezentuje natomiast odmienną postawę wobec pieniędzy i posiadanych dóbr. Czytamy w nim, że sprawiedliwi dają bez wahania, co świadczy o gotowości do niesienia pomocy innym i dzielenia się tym, co posiadają.

Jezus również zachęcał w Nowym Testamencie do takiej bezinteresownej postawy wobec pieniędzy i dóbr materialnych. W Ewangelii *Mateusza 6:19–21* wskazuje, byśmy skupiali się raczej na bogactwach duchowych niż materialnych. Mówi: *„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Gdzie bowiem jest wasz skarb, tam będzie i wasze serce”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Człowiek, który nie panuje nad swoim duchem, jest jak miasto zburzone i bez muru.
>
> *— Przysłów 25:28*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: pragnienie, samokontrola

Interpretacja:
Księga Przysłów słynie ze swoich mądrych rad i praktycznego podejścia do codziennego życia. Werset *Przysłów 25:28* stanowi wymowny przykład tego, co się dzieje, gdy nie

panujemy nad swoimi emocjami i pragnieniami, pozwalając im przejąć nad nami kontrolę. Zamiast cieszyć się siłą i poczuciem bezpieczeństwa, nasze życie wewnętrzne upodabnia się do zrujnowanego miasta – pozbawionego ochrony i stabilności.

Znaczenie tego wersetu

W swojej istocie werset ten przypomina nam o znaczeniu panowania nad sobą. Życie bywa przytłaczające, a emocje takie jak strach, niepokój, smutek czy gniew mają moc podważania naszej równowagi psychicznej i emocjonalnej. Jeśli nie zachowamy czujności, możemy pozwolić, by to one dyktowały kierunek naszego życia, co prowadzi do podejmowania nietrafionych decyzji i budowania toksycznych relacji.

Słowa te wzywają nas do podjęcia świadomych działań, które zapobiegną zdominowaniu naszego życia przez wspomniane emocje. Kluczowe jest uświadomienie sobie własnych uczuć i poszukiwanie zdrowych sposobów ich wyrażania. Powściąganie własnego ducha nie oznacza tłumienia czy ignorowania emocji; chodzi raczej o naukę skutecznego i konstruktywnego zarządzania nimi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*